

Príbeh o Kabírovi:
Panditova debata

Poviem vám krátky príbeh.
Pamätáte si Kabíra?
(Áno.) Mal dom.
Asi nejaký malý dom
ale mal dom.
Jedného dňa prišiel
do Kabírovho domu
veľmi, veľmi učený pandit,
možno nejaký vzdelanec,
veľký vzdelanec
s množstvom vedomostí,
s množstvom kníh
vo svojom dome,
prišiel na návštevu do domu
veľkého Svätca.
Priniesol so sebou voz
plný kníh,
ktoré preštudoval.
Chcel ich ukázať.
Všade kam chodil,
bral tie knihy so sebou,
aby ukázal, že ich má veľa.
Musíte si uvedomiť,
že mal dôvod,
aby bol hrdý.
Toto je príbeh, ktorý
má ľuďom povedať,
že nemáme byť príliš hrdí
na naše vedomosti z kníh.
Ale musíte si uvedomiť,
že v tých časoch,
ak ste vlastnili knihu,
už to niečo znamenalo.
Nie ako dnes,
je to také ľahké
vytlačiť tisíc kníh
za jednu noc a podobne!
V dávnych časoch
tlačili knihy na tabuľky.
Kamenné, vyrývali
jedno slovo za druhým.
A hindčina je dokonca
oveľa komplikovanejšia.
Veľmi ťažké vyryť to
na kamennú tabuľku.
A ak bol niekto
nepozorný a pustil ju,

bolo to,
celá kniha bola preč.
Veľmi ťažké a potom ju
museli robiť odznovu.
Zabralo to veľa času.
Ale už to bolo v tých časoch
veľmi dobré,
že už dokázali
tlačiť knihy.
V dnešnej dobe to môžeme
dať do tlačiarne,
stiahneme z internetu
a máme to už
v dokonalej farbe.
Skvelé!
Aj to je skutočný zázrak
v dnešnej dobe.
Technika,
ktorú dnes máme,
nie je taká zlá. Ale
nie taká dobrá, ako chcem, no
je lepšia ako bola predtým.
Takže tento človek
mal volský povoz,
viete, v tých časoch
to bolo ako Mercedes-Benz.
Voz s volom,
ktorý ho ťahal
a preto mal samozrejme
dôvod byť hrdý,
že mal voz
plný kníh.
Nielen že mal
Mercedes-Benz
tých čias
alebo možno Lexus
ale mal ho navyše plný kníh,
takže sa samozrejme cítil
veľmi renomovaný.
Prišiel do domu
Svätého Kabíra
a dokážete si predstaviť,
aký mal postoj.
Nechcel tam prísť
na návštevu, ani
zo svojho srdca vzdať úctu.
Načo tam
teda prišiel?
Aby sa vystatoval.
Vystatovať sa! Čo iného?

Vyzvať ho.
Vyzvať ho!
Áno, to je správne!
Prišiel preto,
aby sa pohádal so svätcom.
Pretože mal
toľko kníh
a Svätý Kabír
bol veľmi chudobný.
Obuvník alebo tkáč.
Nemyslím si,
že v jeho dome boli viac
ako tri knihy,
ak vôbec nejakú mal.
Načo by potreboval knihy?
Všetko, čo vedel,
vedel už z vlastného vnútra.
Ak mal knihu alebo dve,
možno len ako referenciu
alebo to bolo niečo,
čo mu dali ľudia
a možno len na
strávenie času
s niekým,
kto k nemu prišiel.
Načo by potreboval knihu?
Bežne sa o to nestaral.
Takže tento človek
mu chcel dokázať,
že je nielen informovaný,
vzdelaný a bohatý,
scestovaný,
ale chcel dokázať aj to,
že Kabír sa strašne mylí.
A chcel tam prísť,
aby si bol istý, že Kabír
uzná, že sa mylí,
že nevie.
A všetko mohol dokázať
svojimi knihami!
A Kabír
by bol bezmocný,
pretože nemal žiadne knihy
alebo veľmi málo kníh
v porovnaní s jeho vozom
Mercedes-Benz
plne naloženým knihami.
Keď teda dorazil
do Kabírovho domu,
Kabír nebol doma.

Kabírova dcéra
Kamali vyšla von
a veľmi zdvorilo
a pokorne pozdravila
učeného vzdelanca.
A on bol
veľmi sklamaný,
že nenašiel doma otca
ale len jeho dcéru.
Myslel si, že dcéra
toho nevie veľa.
Nie je treba...
nemôže sa prieť
s mladou dcérou.
Už aj tak sa na ňu určitým
spôsobom pozeral zhora.
Čo môže ona vedieť,
je to len malé dieťa.
Takže bol veľmi sklamaný,
cítiac, že tam nemá
žiadneho protivníka
pre svoju výzvu.
Cítil sa,
akoby udieral do vzduchu.
Cítil sa sklamaný.
Takže povedal: „Dobre.“
Nevedel, čo viac povedať.
Prišiel s plnou silou na útok.
A keď tam prišiel,
nemal nič, do čoho by udrel,
pretože tam bola
len malá dcéra.
Nevedel, čo povedať,
takže sa jej spýtal:
„Je toto Kabírov dom?“
Hoci to už vedel.
Len aby niečo povedal.
Ako keď niekedy
niekoho stretnete
a nevíete, čo povedať,
takže poviete:
„Ach, toto je Majstrov dom?“
Prídete sem a poviete:
„Vedeli ste,
že toto je Majstrov dom?“
A ešte:
„Bola tá kapusta dobrá?“
Takže dcéra zacítila
jeho aroganciu a ego,
hoci bola taká mladá.

Dala mu teda
veľmi neočakávanú odpoveď.
Nečakal takúto odpoveď
od nejakej dcéry.
Nebola Majstrom,
len jeho dcérou.
V každom prípade
v tom čase bol už Kabír
veľmi slávny.
Každý ho ctil,
mnohí ľudia.
Pravdepodobne mal žiakov
široko ďaleko.
Preto sa aj tento človek
dopočul o jeho mene.
Takže priniesol
so sebou všetky knihy,
a chcel Kabíra poraziť,
chcel mu dokázať, že sa mylí,
aby všetci žiaci
Kabíra opustili.
Pretože chcel
zachrániť žiakov od človeka,
ktorý sa volal Kabír.
Som si istá, že si myslel,
že Kabír nič nevie.
Je to len obyčajný
obuvník alebo tkáč,
čímkkoľvek by už mohol byť,
jednoducho veľmi obyčajný
človek a zarábal si na život
veľmi ťažko, mal akurát
toľko, čo stačilo na život,
niekedy ani toľko nie.
Spomínate si, že raz
chcel prediť svoju ženu
len za múku na čapáti?
On vedel, čo robí,
bolo to len tak,
že mal doma veľa hostí
a chcel ich nasýtiť.
A nemal peniaze.
Človek, ktorý predával
potraviny, chcel jeho ženu,
flirtoval s ňou a hovoril:
„Dobre, ak prídeš
a stráviš so mnou jednu noc,
potom budeš mať toľko
múky, koľko budeš chcieť.“
Takže bola veľmi nahnevaná,

prišla domov a povedala to
svojmu manželovi
a manžel povedal:
„Nevadí, poď so mnou.“
A zaviedol tam svoju ženu
a povedal: „Tu je moja žena.
Daj mi múku.“
Takže Kabír bol veľmi
chudobný. Pandit znamená
vzdelaný učenec,
takto volali takých ľudí,
ako sú dnešní profesori.
Myslel si,
že Kabír je nula,
možno len šarlatán,
len hovorí, hovorí, hovorí
a ľudia sú oklamaní,
veria v neho
a uctievali ho pre nič.
On, vzdelanec,
plný kníh
musí byť lepším človekom.
Ako to,
že ľudia neprichádzajú
a neuctievajú jeho ale všetci
chodia ku Kabírovi?
Taký úbohý dom,
dokonca nemá doma žiadnu
múku na čapáti
a ľudia prichádzajú
z ďaleka a uctievali ho,
dokonca niektorí mnisi
prichádzajú do jeho domu.
To si myslel,
preto tam prišiel,
aby sa pokúsil naštrbiť
Kabírovu povesť.
Očakával,
že keď príde
do Kabírovho domu,
keďže je taký slávny,
musí tam byť veľa ľudí,
čakajúcich na Kabíra
a keď tam potom príde,
tak pred všetkými
tými ľuďmi
udrie na Kabíra
a všetci sa dozvedia
široko ďaleko,
že Kabír je šarlatán,

že je hlúpy
a nič nevie,
a každý ho napokon opustí.
Taký bol jeho plán.
Ale keď prišiel do jeho
domu, bol prázdny. Kabír
tam nebol. Niekedy ho ľudia
pozvali, aby urobil
prednášku. Nebol doma,
takže jeho malá dcéra
odpovedala. Keďže sa spýtal:
„Ach, je toto Kabírov dom?“
Dcéra samozrejme už vedela,
že tento človek neprichádza
s dobrým úmyslom.
Dokázala to vycítiť.
Dokonca i deti to vedia.
Vedia, kto je
duchovne pozdvihnutý
a kto nie.
Takže dcéra
mu povedala:
„Nie, učený profesor“,
- to znamená
vzdelaný pandit,
vzdelaný učenec -
„nie, nie, nie,
toto nie je Kabírov dom.
Pretože jeho dom nie je
dokonca známy ani bohom
Brahmovi, Višnovi a Šivovi.
Vy považujete Kabíra
za jeho telo“,
pokračovala
v karhaní toho človeka,
„ale mýlite sa.
On nie je tým telom.
Vyzerá to,
že ste Kabíra
vôbec nepochopili.“
Pokračovala, zatiaľ čo
pandit so široko otvorenými
očami bol šokovaný,
prekvapený a cítil sa
tak trochu zastrašený,
pretože ona rozprávala
o niečom,
čomu pravdepodobne
ešte nerozumel.
Ona teda trpezlivo

pokračovala, hovoriac:
„Skutočná podoba
svätcov nie je telo,
ktoré obývajú v tomto svete,
ale spočíva v mene
alebo v podstate
milovaného Boha,
z ktorého vychádzajú.
Počas ich života
zvestujú jeho Meno.“
To znamená skutočné Meno
Božie, podstatu Boha.
Meno znamená Boh.
Neznamená to
obyčajné meno.
„A napokon
sa vrátia späť
a splynú s tou čistou silou.“
Dcéra!
„Ani toto telo nie je ich,
ani v tomto svete
nie je ich skutočný Domov.“
Myslela teda svätcov,
že to nie sú ich telá,
ktoré oni len obývajú,
ako keď ja bývam
v tejto malej chate,
to nie som ja.
A potom povedala,
že skutočný domov Kabíra
alebo svätcov je Nebo.
Oni len obývajú telo,
aby mohli hlásať a šíriť
moc Božieho Mena
každému a potom
sa vrátia do svojho
skutočného Domova.
Pretože tento svet
nie je ich domovom,
ich telo nie je ich telom.
To je to, čo povedala.
Takže. Dokonca so všetkou
svojou intelektuálnou pýchou
a duchovnou slepotou
ten človek náhle
zachytil záblesk
pravdy v slovách
tejto malej dcéry.
Poďakoval sa jej teda
a potichu utiekol,

berúc so sebou
volský povoz plný kníh.
Keď sa neskôr Kabír
vrátil domov
a vypočul si tento príbeh
od svojej dcéry,
vyhlásil:
„Áno, Kabírov Domov
je na vrchole, cesta k nemu
je šmykľavá a ťažká.
Ten Pandit chce dôjsť
s volským povozom
plným kníh tam, kde dokonca
ani mravec nedokáže nájsť
oporu pre nohy.“
To znamená, že cesta do
Neba je taká ťažká
a ani mravec sa tam nedokáže
vyšplhať. Je veľmi klzká
a je to veľmi vysoko
na vrchole hory.
Ani mravec tam nedokáže
vyliezť, ako by sa on
mohol s celým volským
povozom plným kníh
vyšplhať na horu,
takú šmykľavú a ťažkú?
Je to len podobenstvo.
On tým myslí,
že na cestu do Neba
si nemôžete so sebou
zobrať knihy,
neprejdete ju knihami.
Je ťažké to pochopiť,
kým nie ste osvietení.
My tomu rozumieme, však?
Áno.
Aspoň ten človek odišiel.
Alebo jednoducho
videl dcéru
tak rozprávať, „Ach,
zabudnite na otca.“
Ak dokáže dcéra
takto rozprávať
a on by tam zostal dlhšie,
bol by len úplne ponížený.
Takže rýchlo utiekol
s volským povozom.
Neviem,
aký rýchly bol,

lepšie by na tom bol
s Mercedesom,
ale myslím, že v tých časoch
žiaden nemal.
Asi by chcel utiecť
tak rýchlo, ako bolo možné.
Toto je problém
s mnohými ľuďmi, viete,
myslia si, že sa naučili
veľa vecí a že teda
všetko vedia.
Ale my vieme lepšie, však?
Vieme lepšie,
že poznanie,
skutočné poznanie
nepochádza z kníh.
Len trochu čítame pre zábavu
ale nie sú to knihy,
ktoré nás môžu
naučiť Pravde.